

Вяра

11.05 по еретическия, †28 април по църковния календар - Свв. апостоли Иасон и Сосипатър и света мъченица Керкира девица. Свв. мъченици Максим, Дада и Квинтилиан

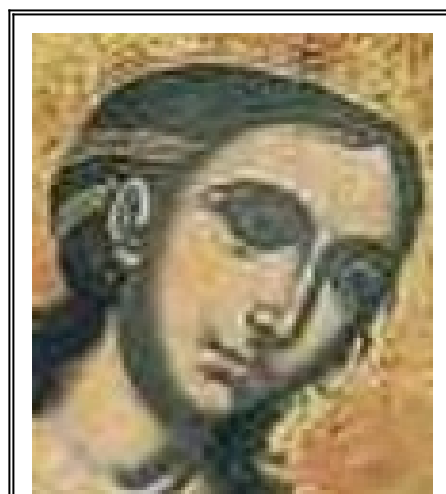
В памет на светите апостоли Иасон и Сосипатър и света мъченица Керкира девица (I в.)

Светите апостоли Иасон и Сосипатър. Фрагмент от стара грузинска икона

Свети апостол Иасон по произход бил от град Тарс, той бил първият християнин в този град, а свети апостол Сосипатър бил родом от Ахая. Като се присъединили към светата Христова вяра, те станали ученици на свети апостол Павел, който в посланието до Римляните ги нарича дори сродници. Иасон бил поставен за епископ в своя роден град, а Сосипатър приел върху себе си ръководството на Иконийската църква; двамата доблестно пасели и преумножавали своите стада. Като се отправили на запад, те достигнали остров Керкира и съградили там прекрасна църква на името на свети първомъченик Стефан, извършвали в нея богослужение и

присъединили мнозина към Христовата вяра. Наклеветени пред Керкилин, царя на острова, те били затворени в тъмница, където имало седем разбойници: Саторний, Иакисхол, Фаустиан, Януарий, Марсалий, Евфрасий и Мамий. Светите апостоли ги привлекли с боговдъхновените си думи към светата вяра и от вълците направили овци. Тогава царят заповядал да нагорещят в един котел смола, сяра и восък и да хвърлят там тези седем новопросветени затворници. Така те получили мъченическа кончина и венци от Господа. Повярвал в Христа и стражът на тъмницата. Затова му отсекли първо лявата ръка, след това двата крака, и накрая, когато той не престанал да призовава Христовото име, и главата. И той се причислил към лика на светите мъченици. А светите апостоли Иасон и Сосипатър царят извел от тъмницата и ги предал за мъчение на княз Киприан. Той ги вързал здраво и отново ги отпратил в тъмницата.

Света мъченица
Керкира девица

Като гледала от своите палати това страдание на светите мъченици и като узнала, че те страдат за Христа, дъщерята на царя, на име Керкира, обявила, че и тя е християнка, свалила от себе си скъпоценните украшения и ги раздала на бедните.

Като научил за това, баща се преизпълнил с дълбока скръб и положил всякакви усилия, за да я отвърне от Христовата вяра.

Когато всичко се оказало безуспешно, царят в силната си ярост я затворил в отделна тъмница и заповядал да я предадат за безчестие на един блудник - Мурин. Когато Мурин се приближил към вратите на тъмницата, внезапно дотичала една мечка, хванала го и започнала да го разкъсва. Като чула шума и през прозореца видяла какво става, затворената в тъмницата царска дъщеря прогонила звяра с Христовото име, излекувала раните на Мурин и като му разкрила истините на светата вяра, го направила християнин.

- Велик е християнският Бог! - гръмко възклицавал Мурин и като претърпял заради това страшни мъчения, свършил в страдания и застанал пред Господа в сонма на мъчениците. Тогава царят заповядал на войниците да натрупат около тъмницата дърва и да ги запалят, та заедно с тъмницата да изгори и дъщеря му. Направили каквото било заповядано и тъмницата изгоряла. Но девицата останала жива и невредима. Огънят не я докоснал. Като видели това чудо, мнозина от народа повярвали в Христа.

Накрая светицата била окачена от мъчителите на едно дърво, задушена с отровен дим, прободена със стрели и така предала духа си на Бога. След нейната кончина царят започнал да преследва вярващите в Христа. Те, като се бояли от мъченията, избягали на съседния остров и се укривали там. Като научил за това, царят сам отплавал за този остров, с намерението да ги накаже със страшни мъки. Но когато се намирал в открито море, преследван от Божия гняв, потънал в морските дълбини, както някога фараонът. Християните, избавени от този мъчител, възнесли към Господа благодарствени песнопения. Светите апостоли Иасон и Сосипатър, освободени от тъмницата, необезпокоявани учели народа на Божието слово.

Когато на престола се възкачил друг цар и научил за светите

апостоли, ги хванал, заповядал да сварят в железен котел смола, сярка и восък и да хвърлят там светиите. Но апостолите, по Христовата благодат, стоели в котела невредими, а мнозина от неверниците наоколо, били обгорени от огъня. Други, като видели това чудо, повярвали в Христа. Като повярвал и самият цар, с ридание възкликнал:

- Боже Иасонов и Сосипатров, помилвай ме!

Тогава светите апостоли, като събрали всички повярвали, ги научили на Божието слово и, като наставили и царя, го кръстили в името на Отца, Сина и Светия Дух и му дали името Севастиян. След няколко дни синът на царя се разболял и умрял. Тогава светите апостоли, като се помолили на Бога, го възкресили от мъртвите. Те извършили и много други чудеса и построили заедно с царя благолепни църкви. Като извършил своя свят подвиг и преумножили Христовото стадо, апостолите на преклонна възраст починали и заминали радостно при Христа Бога.

Тропарь апостолам

глас 3

Апóстоли святїи,/ моли́те Мѣлостиваго Бóга,/ да
прегрешѣний оставлѣние// пода́ст душáм нáшим.

*(Апостолы святые, молитесь милостивого Бога, да подаст
душам нашим прощение прегрешений.)*

Кондак апостолам Иасону и Сосипатру

глас 4

Явѣстеся, я́ко звѣзды пресвѣтлыя,/ просвещáюще всю
вселѣнную свѣтом проповѣдания,/ апóстоли Божѣственнии/
И́асоне и Сосипáтре,// молитесь ко Господу о вѣроу чтúщих
вас.

(Явихте се като пресветли звезди, просвещаващи цялата вселена със светлината на проповедта, Иасоне и Сосипатре, божествени апостоли. Спасявайте тези, които с вяра ви почитат.)

Страдание на светите мъченици Максим, Дада и Квинтилиан († 286 г.)

На втората година от царуването на нечестивите римски императори Диоклитиан и Максимиан, при наместниците Тарквиний и Гавиний, дяволът излял страшен гняв върху християните. От тези царе и наместници излязло такова нареждане:

- Макар и да знаем, че всички наши поданици благоговейно почитат боговете, обаче загрижени за благо на държавата, молим и убеждаваме всички, които живеят понастоящем в земите на Римската империя, с всички сили да почитат и обичат боговете, и останалите да се стараят да убеждават същото. Ако се намери такъв, който спомене името Христово където и да било, той подлежи на нашия гняв.

Като чули тази заповед, всички побързали да се съберат и да принесат, съгласно заповедта, жертви на боговете и да приветстват управниците си с тези думи:

- Радост и дълголетно здраве на нашите владетели поради тази им грижа за почитане на боговете!

Наместникът Тарквиний казал на събралите се:

- Като виждаме вашето усърдие, ви молим утре да се съберете, да принесем заедно жертви на боговете; сега се повеселете с нас и починете от дългия път, а утре, след жертвоприношението, нека всеки да се завърне в своя град.

На сутринта всички се събрали, устроили мерзък пред Бога празник, принасяйки жертви на идолите, и били пуснати от Тарквиний да се завърнат по домовете си. На следващия ден един от нечестивите идолопоклонници доложил на Тарквиний:

- В града има трима мъже, които вчера не се подчиниха на вашата заповед и не принесоха жертви, а за себе си казват, че се покланят на Единия Бог, Който е на небесата.

Тарквиний веднага изпратил слугите си да заловят непокорните. Намерили ги в селото Озовия да се молят на Бога, слугите ги оковали във вериги и бързо ги откарали в град Доростол, където по това време случайно били и двамата наместници. Било вечер, когато пристигнали в града и съобщили за заловените християни. Тарквиний заповядал да пазят затворниците до сутринта. Светиите през цялата нощ се молили и възклицавали:

- Господи наш Иисусе Христе! Изпрати ни от небесата Твоята сила на помощ, за да победим нашите врагове, и ни удостой по Твоята благодат да приемем венци на победа.

На сутринта Тарквиний и Гавиний седнали на съдилището и заповядали да изправят пред тях заловените християни. Като ги видял, Тарквиний запитал:

- Тези хора ли пренебрегват нашите заповеди и своеволно изповядват своята вяра?

След това запитали светиите как са техните имена. Свети Максим отвърнал:

- По вяра съм християнин, както и тези мои братя, а по човешки се наричам Максим.

- Ти заяви - казал управителят, - че служиш не на нашите богове, а на някакъв друг. Твоят приятел как се казва?

Той отговорил сам, че го наричат Дада и че е християнин, както и неговият брат. На въпроса на Тарквиний, как се нарича третият, Квинтилиан назовал името си и заявил, че той също е християнин. Писарят Магнилиан записал показанията на всеки. Наместникът Гавиний го запитал дали е записал имената им. Магнилиан казал, че ще ги прочете, ако получи нареждане.

- Прочети - казал Гавиний.

Писарят прочел:

- Имената на стоящите тук християни, според техните показания, са следните: Максим, Дада, Квинтилиан.

Тогава Тарквиний се обърнал към светиите с думите:

- Вашият живот е във вашите ръце. Ако искате да живеете, идете, принесете жертва на майката на боговете и станете нейни жреци, защото нейният жрец умря и отиде при небесния цар Зевс, да му служи там.

- Нечестиви и безсрамен човече! - отвърнал Максим. - Не се ли боиш от Господа, като наричаш бог и назоваваш цар скверния прелюбодеец! Знайте, безумни хора, Христос е небесният Цар, Който за всички се грижи и всичко управлява. Знайте и това, че ние, създанията на Истинския Бог, никога няма да изпълним вашата пагубна заповед!

Наместникът Гавиний призовал при себе си Дада и Квинтилиан и без успех водил дълъг разговор с тях, като ги убеждавал да признаят неговото нечестиво и пагубно учение. Светиите отвърнали:

- Ние стоим зад това, което каза нашият брат Максим. Той е четец в нашата съборна църква, добре разбира Свещеното Писание и знае какво е полезно за нас. А ти, поразен от

бесовско безумие, не знаеш какво ти е нужно. Ако ти би поискал да ни послушаш, би видял светлината.

Тогава Гавиний и Тарквиний казали:

- Ето, ние всякак ви увещаваме и ви съветваме кое е по-доброто, а вие не се покорявате и държите на безразсъдството си.

- Не - отвърнал свети Максим, - вие сте загубили разума си, като искате да обърнете към вашата бесовска вяра хората, които живеят добродетелно и служат на Единствения Бог. Правете с нас каквото поискате, но никога няма да ни отвърнете от истинската вяра.

Тогава Гавиний и Тарквиний започнали да се съвещават как да постъпят със светиите и наредили да ги отведат в тъмницата. Те с радост тръгнали, като си говорили за своето спасение. Докато били затворени, водели духовни разговори и Максим много поучавал Дада и Квинтилиан от Свещеното Писание. В полунощ те заспали и видели насън дявола, който се бил опълчил срещу тях с оръжие. Като станали от сън, се явил ангел, който им казал:

- Не се бойте: Бог е вашата надежда, Той ще ви приеме при Себе си. Той не е далеч от вас и ще ви помогне.

Явяването на ангела и неговите думи укрепили мъчениците. Те благославяли Бога, славословейки го до сутринта.

Управителите, като седнали на съдилището, заповядали отново да доведат при тях затворниците и Гавиний им казал:

- Ние ви повикахме; отново ви увещаваме да принесете жертва на боговете и тогава ще получите от нас немалки почести. Но ако не ни послушате, сами ще сте виновни за смъртта си. През тази нощ нашите Богове насън ни известиха

своята воля за вас.

Светите мъченици отвърнали, че и на тях Бог им е заповядал да изтърпят за Неговото свято име всякакви мъчения.

Тарквиний се обърнал към Гавиний с тези думи:

- Ако не ги изпратим на мъчения, те никога няма да ни послушат.

Гавиний отвърнал:

- Те сами избраха това, нека да винят самите себе си.

Тогава управителите заповядали да свалят дрехите на светите мъченици. Когато това било изпълнено, Гавиний заповядал да ги вържат, да ги положат на земята и да ги бият. Когато и това било изпълнено, Тарквиний казал на слугите:

- Запитайте ги, не искат ли да ни послушат и да принесат жертви на боговете; ако не, ще им измислим и други мъки и ще ги погубим с люта смърт.

На въпроса на слугите светите мъченици единодушно отвърнали:

- Нашият Бог ни подкрепя; вашите мъчения пренебрегваме, лукавите ви съвети няма да послушаме и жертви на бесовете няма да принесем.

Тарквиний заповядал на слугите да отведат светиите обратно в тъмницата, тъй като дошло време за обяд. Когато минал седмият час, наместниците отново седнали на съдилището, и отново довели светите мъченици.

Гавиний запитал:

- Максиме! Ти не се ли реши да послушаш съвета ни и да принесеш жертва на боговете?

Свети Максим отвърнал:

- Вашия съвет няма да приемем; както вече ви казахме, така и сега повтаряме, че се покланяме само на нашия Господ Иисус Христос с Бог Отец и Свети Дух.

Разгневеният Гавиний креснал:

- Ако не искате да се вразумите и да се поклоните на боговете, ще ви погубим: ще заповядаме да ви откарат в пустинно място и там да ви обезглавят.

Светиите настояли управителите да изпълнят заплахата си. Тогава наместниците заповядали да отведат мъчениците в тяхното село и там да ги обезглавят. Като чули смъртната присъда, светиите прославили Бога и се помолили:

- Господи Иисусе Христе, Който ни избавяш от грешния земен живот, приеми ни в Своя чертог и ни удостой с Твоето Небесно Царство!

Светите мъченици били откарани в селото Озовия, там им отсекли главите и те предали духа си в Божии ръце през април, на 28-ия ден, при царуването на Диоклетиан и Максимиан, при наместниците Тарквиний и Гавиний.

На нашия Господ Иисус Христос, Който владее над нас, слава, сила и царство през всички времена. Амин.

ЧЕТИ-МИНУТИ

{{_LINK1_}}